

28. 2. 2021

NEKATANACEV

Ročník II. 9.

2. PÔSTNA NEDEĽA „B“

R.: Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich.

UDALOSŤ PREMENENIA

Ježiš vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a len ich vyviedol na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil. Jeho odev zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil. A zjavil sa im Eliáš s Mojžišom a rozprávali sa s Ježišom.

Vtedy Peter povedal Ježišovi: „Rabbi, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“ Lebo nevedel, čo povedať; takí boli preľaknutí. Tu sa utvoril oblak a zahalil ich. A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“ A sotva sa rozhliaďli, nevideli pri sebe nikoho, iba Ježiša.

Keď zostupovali z vrchu, prikázal im, aby o tom, čo videli, nehovorili nikomu, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych. Oni si toto slovo zapamätali a jeden druhého sa vypytovali, čo znamená „vstať z mŕtvych“.

Výstup učeníkov na vrch Tábor nás privádza zamyslieť sa nad dôležitosťou odpútania sa od svetských záležitostí, aby sme sa mohli vydať na cestu hore a kontemplovať Ježiša. Ide o to, aby sme sa v stíšení pripravili na pozorné načúvanie Kristovi, milovanému Synovi Otca

Cez pôstne obdobie kráčame spolu s Kristom do Jeruzalema, aby sme sa cez Golgotu priblížili k jeho vzkrieseniu. Sledujeme, ako Ježiš postupne pripravuje učeníkov na to, čo ho v Jeruzaleme očakáva, hovorí im o svojom utrpení, smrti a vzkriesení. Hoci Peter vyznal Ježiša ako Krista, Syna živého Boha, nechce, aby trpel a zomrel a dôrazne ho od cesty do Jeruzalema odhovára. Je to aj pochopiteľné.

Peter i ostatní učeníci vedia veľmi dobre, čo je to utrpenie a smrť, ale netušia, čo znamená vstať z mŕtvych. Tak je to i v našom prípade. Aj po Ježišovom vzkriesení musíme v jeho i naše zmŕtvychvstanie iba veriť. Preto si učeníci nevedia predstaviť mesiáša, ktorý napokon potupne zomrie. Od mesiáša čakajú pravý opak - že prekoná utrpenie a smrť, že od nich ľudí oslobodí, zmení život zlých, že uplatní moc.

Ježiš dobre chápe, ako vidíme veci našou ľudskou optikou a vychádza jej v ústrety, aby sme si my osvojili tú jeho. Majú sa tu naučiť najmä tri veci: a) majú vidieť Ježiša v jeho nebeskej sláve. Tým, že sa s Mojžišom a Eliášom rozpráva o udalostiach, ktoré sa majú stať v Jeruzaleme ich uisťuje, že práve toto je cesta Mesiáša; b) sám Boh ich tu chce poučiť a uistiť, že Ježiš je jeho milovaný Syn; c) majú dostať Božie pozvanie počúvať všetky Ježišove slová, bez výhrad a nestávať sa proti nim ani keď hovorí o utrpení a smrti.

Bežme s nadšením a radosťou a vojdime do vnútra oblaku ako Mojžiš a Eliáš alebo Jakub a Ján. Buď ako Peter uchvátený božským videním a zjavením, premenený týmto krásnym Premenením, povznesený nad svet, odpútaný od zeme. Čo je šťastnejšie, čo vznešenejšie, čo lepšie, ako byť s Bohom, stať sa mu podobným a byť vo svetle? Určite každý z nás, keď v sebe bude mať Boha a premení sa podľa jeho božského obrazu, s radosťou zvolá: „Dobre je nám tu“ kde je všetko žiarivé, kde je radosť, blaženosť a lahodnosť, kde je v srdci všetko pokojné, jasné a príjemné, kde možno vidieť Boha (Ježiša Krista), kde si sám robí s Otcom príbytok, a keď doň vchádza, hovorí: „Dnes prišla spása do tohto domu“ kde sa s Kristom zjavujú a hromadia poklady večných dobier, kde sa ako v zrkadle črtajú prvotiny a obrazy budúcich vekov.

Ježiš chcel, aby ťažiskom našej zbožnosti bol vnútorný a prežívaný vzťah k Bohu. Neúnavne zdôrazňoval miesto v skrytosti, srdce, kde sa človek skutočne stretáva s Bohom, s jeho živou vôľou. Pri kontakte s Bohom, ktorý je duch, musíme prejsť cez svoje srdce a svoju dušu, ktorá je duch.

Je zaujímavé, že človek práve ponorením sa do seba nachádza Boha, ale nie Boha ako nejaký abstraktný pojem, lež Boha, zjaveného v Kristovi. Žijeme však v civilizácii, ktorá je zameraná na vonkajšok, na to, čo je mimo. Človek vysielá svoje sondy až na hranicu slnečnej sústavy, no vo väčšine prípadov vôbec nevie, čo je v jeho srdci.

Unikať, utekať pred sebou sa stalo čímsi, čo je na dennom poriadku. Mlčanie naháňa strach. Ľudia už nevedia žiť, pracovať ani študovať bez dajakého slova či hudby v pozadí. Je to druh strachu pred prázdnotou, „horror vacui“ ktorý však vedie človeka k otupenosti. Rozptýlenosť sa volá smrteľná choroba, ktorá ohrozuje nás všetkých.

Čím ďalej, tým ťažšie je nájsť chvíľu na sústredenosť, počas ktorej by sa duša mohla celkom venovať Bohu. Zvnútornenie nie je v rozpore s vonkajšou činnosťou, je skôr jej podporou. Ani atlétovi či umelcovi nič neškodí viac, ako nesústredenosť. Mojžiš bol veľmi činný muž. Píše sa o ňom, že si nechal zhotoviť osobitný stan a na každej zastávke putovania do Egypta ho rozložil mimo tábora a pravidelne doň vstupoval, aby sa radil s Pánom.

Prehľad liturgických slávení na budúci týždeň

<i>2. PÔSTNY TÝŽDEŇ</i>	MÝSLAVA	BAŠKA
<i>Pondelok</i> 1. 3. <i>Sviatok Katedry sv. Petra</i>	úmysel kňaza	---
<i>Utorok</i> 2. 3. <i>Féria</i>	za vyliečených v pandémie	---
<i>Streda</i> 3. 3. <i>Féria</i>	† Marán, Michal	---
<i>Štvrtok</i> 4. 3. <i>Féria</i>	úmysel kňaza	---
<i>Piatok</i> 5. 3. <i>Féria</i>	za členov RS a BBSJ	---
<i>Sobota</i> 6. 3. <i>Féria</i>	úmysel kňaza	---
<i>Nedeľa</i> 7. 3. TRETIA PÔSTNA NEDEĽA	ZBP Jarmilia (61 r.) s rod.	---

Všetky úmysly svätých omší budú odslúžené bez účasti veriacich vo farskom kostole sv. Bartolomeja v Myslave.